

NOVINKY Z ČECH.

První informace od spravodaje "Pok. Záp."

Videařské novinky. — Z české domácnosti. — Česká delegace spl. — Boule proti svlečené dani z cukru. — Pražská policie. — Výpravk Wolfr. — Arcibiskupský stolec. — Slavnosti a schůze. — Drobnosti.

V Praze, 9. srpna '99.

Novinky videařské. Zdániliví Vídeň spl. Ale ve skutečnosti se pracuje. Bohužel, pracuje pouze a obstrukce — pravice odpočívá, nanejvýš z dalky akademicky se hádá o nutnost a pevnost pravice. Za to obstrukčníci organizují se k nejužší obstrukci, již hrozí zmáti i volby do delegací a zákonné provedení vyrovnání, které bylo už, jak známo, § 14. Částečně uzákoněno. Proto vládní konference stihají jedna druhou. A tento týden konati se budou i v lřlu konference ministerské za předsednictví císařova. Konferencemi má se učiniti opatření, aby se mohlo se zdarem čeliti obstrukci. Zmohou to konference? Neukáží se zase slabými? Soudíme že ano a nečinost pravice nás v tom utvrzuje.

Jinak ve Vídni, až na drobné potyčky, ticho. V Kremži chtěli Němci znlatiti videařské Sokoly, kteří tam pořádali výlet na parníku. Ale nenávidění černo-kolšiláci se o tom dověděli v čas, odložili odjezd a Němci odtáhli s dlouhým nose.

Z české domácnosti. Česká delegace spl. Páni rozjeli se po domovech, tu a tam obude se sice schůze voličská, ale jinak ticho, klid. A to v době tak důležitě, v době, kdy jednak čelili se má Němcům, kdy chystají se nové punktae, kdy § 14. združuje za všeobecné bídy nejautnější potraviny. Přejeme poslancům oddechu, zaslouží ho. Ale jsou chvíle, kdy nutno mluvíti a to upřímně. Proto i u nás toužebně hledí se k sjezdu důvěrníků národní strany svobodomyšlné, o němž jsme psali, a očekává se, že zde padne pravé slovo v čas.

Boule proti nové dani z cukru zuří po celé říši. V Čechách není místa, kde by nezulil odboj. Protestní schůze konají se od 1. srpna, průvody, demonstrace i pouliční srážky. Cukráři vyvěsili 1. srpna, v den v platnost uvedení zdražení cukru, černé prapory na svých závodech, sociální demokraté pořádají pouliční demonstrace a volají poslancům a redakcím listů "pereat". Ale tyto veskeré bouře nejsou platny. Šroub berní už pracuje.

Pražská policie. Psali jsme o ní dříve přfletivostně dosti často. Dnes uvedeme malý jen obrázek z její činnosti, jak jej nakreslil poslanec Březnovský ve schůzi obecních starších se zřetelem na demonstrace pouliční, které v Praze zuřily nejvíce v neděli a při nichž dostalo se i Březnovskému a redakcím náležetivě podřlu z "pereat" atd. Obecní starší Březnovský vyjádřil stesk do chikanování živnostníků pod záminkou zachovávaní nedělního klidu. Důkazem toho uvedl nedělní den. Policie by měla protivy mírniti, ale zdá se, že si sama opatřila celou smečku sociálních demokratů, aby čenichala všude, kde se v neděli jen poněkud pracuje. Když tito sociální demokraté slyší o práci, naskakuje jim přímo husí kůže. Je jisto, že na oznamení magistrát jednotlivé mistry pokutoval. Dnes došlo to tak daleko, že sociální demokraté pod ochranou policie provádějí přepady obchodů. Na policejním fideletstvu předem se vědělo o tom, co se stalo v neděli. A přece se nestalo ničeho, aby události byly zamezeny. Proto jest velice skromnou žádostí, aby živnostníci byli chráněni touto tak draze placenou policií. Jiná ovšem je, zda se toho můžeme nadít. V tomto ohledu máme tak smutné zkušenosti, tak že nemůžeme mfti náladné důvěry, vidímeť, že krom pražského buršáka jínému se v Praze ochrany nedostane. A co se týče činnosti sociálních demokratů stran nedělního klidu, jest pozoruhodno, že byli dosud udány pouze firmy křesťanské a žské. Židům se to nestalo, až Ed Baum na př. poráží dobytek celé neděle. O družnosti policie se sociálními demokraty svědčí také okolnost, že zastavovali na ulici v jízdě povozy a tramvay, a policie hlídá na věci ty se dívá. Jsou to poměry, jaké nejsou možny ani v operetě. — Inu, v operetě nemůžny, ale u nás jsou faktem.

Sbor obecních starších v Praze nemal se sice učiniti náležetivě opatření proti policii a jejím lidkám

se socialisty, ale nevěřime v účinek. Známe tu přfzeň vlády k nám a to její stálé policie hýčkání.

Arcibiskupský stolec v Praze Josud neobsazen a dle sdělení věrohodných, tak hned obsazen nebude. Variací o tom, kdo bude arcibiskupem, plno, ale žádný neví nic. Nejspš se věří, že dozasazen bude na krátko starý kněz občanského rodu, aby zatím vychován byl pro úřad arcibiskupský šlechtic. Němci chtějí ovšem Němce. To pro Kladsko. Jinak by se prý muselo Kladsko odtrhnout. K tomu odpovídáme: jen si své Kladsko vzměte a vraťte nám k arcidieci naši rakouské Slezsko — budeme pak mfti arcidieci čistě českomoravskou.

Slavnosti u nás stále hojnost. Nedávno vykonala se velká slavnost sokolská na výstavě, chystá se velká slavnost lidová tamtéž, v Klatovech vykonán tábor lidu, v Turnově svolán sjezd klerikálů, na Velehradě na Moravě už odby. Slavnosti Husovy a Čelakovského dosud po Čechách se trousí. O nálady u nás není tedy zle.

Kadřtkův proces konečně definitivně vyřízen. Dědičkou jmění Kadřtkova byla prohlášena právoplatně česká universita.

Pohoda u nás jest nyní chladná s deštěm. Ale do nedávna panovala tu nesnesitelná vedra. Po nich přišly bouře a lijáky i krupobití, které tu a tam způsobily pravé spousty. Přes to úroda je namnoze dobrá a bude záležiti jen na ceně její, má-li se rolník v ní opravdu těšiti. Ovoce ale jest málo. Pozdrav! —ica.

Z Paříže.

5. srpna, 1899.

Laciná nesmrtelnost. Bývalý prefekt sekvánského departmentu a vyslanec Francie ve Vatikáně, p. Poubelle, by byl jistě přes své zásluhy brzy v zapomenutí upadl, kdyby nebyl dal podnět k užitečné instituci, která se až doposud v Paříži udržela a její udělna nesmrtelným. Kdo zná pařížské domy, ať paláce neb činžáky, ví, že by v nich smetěti marně hledal. Jak se s kuchyňskými odpadky a pod. nakládalo, o tom mlčí historie, je ale známo, že nařizení prefekta, zvláštních plechových krabic na smet, odpadky, hadry atd., se týkající, souhlas všech domácích pánů, nájemníků — a hadrářů vyvolala a že každý i přirážku za odvázení denních zbytků za město, rád zaplatil. Smet se snášelo a odváželo, hadrářství... kvetlo a známá zlo-lajná ústa pařížská pojmenovala krabice "poubelle." Název zdomácněl, uslyšíte jej všude v Paříži a najdete jej v každém větším slovníku. Laciná nesmrtelnost!

Podobným způsobem se stal nesmrtelným i prefekt Rambuteau, jehož jméno dokonce i jedné ulici dáno. Paříž mu totiž vděčí jistě místa, o kterých se nemožno rozepisovati. Pařížan, Seinou křtěný, je nazývá "Rambuteau" ne snad ve zlem úmyslu ale z vděčnosti... zvlášt v čase třešni a sliv.

A takové laciné, ale nehynoucí slávy králí vatřic pan státní místotajemník v ministerstvu pošt a telegrafů, Mougeot, který od 1. zřel zvláštní privátní schránky poštovní zavésti hodlá. Každý dům, každý nájemník v Paříži neb na venkově bude oprávněn k zvláštní poštovní schránce, z níž listy pravidelně vybíráti se budou. Právo tyto schrán. možno koupiti v Paříži za sto franků ročně, na venkově za 50—75 fr.

Je jisté, že dlouhé pojmenování "Les Evites a lettres privées" nikdo uživati nebude a že jméno "Mougeote" státnímu úředníku nesmrtelnost, lacinou nesmrtelnost zajistí.

Pomník z ryzého zlata. Výstavní komisií amerického státu Colorado objednali právě u známého jednoho francouzského 'sochaře pomník slavné americké herečky Maud Adams, který přfštího roku v Paříži bude vystaven.

Pomník bude z ryzého zlata a bude vážit 1,200 liber.

Kongresy na výstavě. Dovídáme se, že je na světovou výstavu přfštího roku doposud 105 kongresů oznámeno a že se do otevření jistě ještě asi dvacet přiblížek očekává. Stavba zvláštního, prostorného paláce, pro kongresy výhradně určeného, je již pod střechou a naležetivě se pobíží mostu Almy. Jak se

zdá, nepostačí ale mohutná budova tato pro jisté kongresy, které se z ohromného účastenství zahájí, tak že bude ku př. kongres lékařů, který asi měsíc potrvá a k němuž se asi 12,000 osob přihlásilo, muset zasedati v některé z velikých dvoran v městě.

Kaskáda na výstavě. Kaskáda světové výstavy pařížské, která se dle plánu osvědčené sly stavitelské za několik měsíců dohotoví, bude kaskáda neobyčejná, "kaskáda, kterou v přirodě svět tak brzy neuvídí, jinak by nebylo potřebí zvlášt se na ni podívat" píše jeden pařížský denník.

Voda velikých vodopádů a přítoků peřejových, bude chemickým preparátem, "fluorescein" zvaným, přibarvena.

Jediná kapka roztoku "fluoresceinu" postačí, by zbarvila ohromné množství vody do modra, odstínu smaragdového, barvy řek a jezer alpských. Pokusy novou, velkolepou touto atrakcí se započnou ihned po dostavení ohromných nádržek a splavů.

P. G. Hanotaux a konference míru. Dnešní "Journal" uveřejňuje velmi zajímavý článek o konferenci míru v Haagu, z pře dřívějšího ministra zahraničních záležitostí, p. Gabriele Hanotaux-a. Mínejší a hlavně francouzského státníka a hlavněho zastance frankoruské aliance se kryje úplně s náhledem našim, pročť též následující nejdůležitější body poučného článku tuto uvádíme.

"Diplomacie, v Haagu shromážděná, se octnula před úkolem proto kromobyčejně těžkým, ana byla požádána obráti se jednou z oněch dějinných, nanejvýš smělých a hrozících otázek, kterých se až doposud lidská vůle vůbec dotknouti odvážila. Idea světového míru, odzbrojení, mezinárodního smírného soudu, se pohybovala dle všeobecného úsudku amphytionyického v sferách namnoze nejasných, někde v nejzáštitě končinách společenské mravovky a spekulativní filosofie. Jediné napuťmí neobyčejně pevně vše ale duševní síly daly se sraziti tyto idee a zhutiti v politickou a praktickou skutečnost. To byl problém, o jehož řešení diplomacie měla pracovati.

Tato práce nemohla ve své objemnosti, své přirozenosti a své smělosti, býti započata než mužem mladým, šlechtetným, podnikavým a povzneseným, který mohl, kdyby nic jiného, alespoň zkusiti hromosvod, po němž by se blasky svezly. Vážné osobnosti, vidouce jej zabývati se nesnadnými pokusy, se usmívaly; několik jich umíralo strachem. On ale, vykfesav první jiskru, shromáždil osobnosti tyto a prosil je o jejich dobrozdání.

To je výsledek práce, který se nám dnes předvádí.

Po mém mínění se nedostávalo konfereci k dosažení úplného výsledku, precisního a začátečního náhledu a rozpoznání o skutečné její mohanosti v podstatě. Zástupcové velmocností se hned od počátku šlechtetného úmyslu carova nevhledovali dosti do věci a mysleli, že k tomu, co sankce veskeré postrádá, níjakých závazků netřeba. Mezi národy ale bylo až doposud jedinou důraznou sankcí válka, appelovati na válku; k vůli odstranění války ale bylo nonsens, proto žádná sankce, žádný zavazek, žádná úmluva. ... A proto snad i žádná konference míru. ... Nikterak! Konference byla úplně oprávněna a náhled toho, který jí svolal, byl ženiální. U těch ale, kteří se jí účastnili, bylo zapotřebí zafokněného přesvědčení ne pouze, že je dlo, o kterém pracují, dobré, ale i přesvědčení, že se nemůže jicými prostředky ukončiti, než těmi, kterých bylo užito až doposud. Konference neměla skončiti protokolem, ale závaznými deklaracemi. Právoplatná tato prohlášení měla býti předložena mínejší všech národů ne jinak jako poslední slovo a poslední úsudek mezinárodní moudrosti ve smyslu lidské svedomy rozhodující. ... Vyskytují se věru nejen ve skyku jednotlivců, ale i v stycích mezinárodních věcí, kterých se vystřiháváme, ne proto, že jsou veřejně zapovězené, ale jediné proto, že tomu veřejně mfaeti tak usoudilo. A na touto, skrytou ale ohromnou moc se měla diplomacie, v Haagu shromážděná, odvolati. Dále se mělo pracovati veřejně a ne za zavřenými dveřmi a platnost dočasně výkonu by se byla rozhodla stokrát zvěřila. ... Diplomacie musela býti samou podstatou věci

vícekrát než jednou uvedena na systém přesného prohlášení, kteréhož ale jaksi bázlivě a jakoby se studem užila. Dlužno toho litovati; práce konference se zdá býti takto neúplnou, ač ve skutečnosti pouze špatně byla rozdělna. Pokusy zavedení závazných konvencí se minuly cíle, což veřejnost, na níž se stále appelleje, hlavně zaráží. Nemožno popřít, že stávají jistá řízení, od nichž se jen nenasnadno odchýliti lze, jistá neutrálním státním přiznaná práva, kterýchž dlužno dbáti, jisté druhy zbraní a kulí, kterých nelze za souhlasu celého světa užiti a jisté osudné, v zákulisí konference prohlášené doktriny, které se ale na veřejnost nedostaly a takto valně ochably. Přes to nemožno ale přec nezaznamenávati jistý pokrok. Iniciativa šlechtetného cara se výsledkem úplně neminula. Dlo první konference dá k přfštím, plnějším pracím jisté podnět, takže se možno nejen protokolu, ale hotových smluv v brzku nadíti!"

Rímské ceny. Nejsou to pouze školáci nižších národních učilišť francouzských, neb žáci lyceí a podobných ústavů, kterým se právě před odchodem na prázdniny obvyklé odměny, ceny, diplomy atd. rozdávají, ale i umělci, malíři, sochaři, architekti, hudebníci atd., kterým pařížská "Academie des Beaux Arts" ceny a mezi nimi zvlášt "Rímskou cenu" určuje. "Prix de Rome" nejsou, jak by se snad dalo očekávati, pouze ceny čestné, ale zajišťují nadaným a vyznamenaným umělcům veliké výhody materiální. Každý, křmskou cenou poctěný umělec francouzský byl na úraty republiky po tři léta v Římě, v nádherné ville medicerské a dostává tři sta franků měsíčně. Nadace Pinetova zajišťuje kromě toho každoročnmu rozdělování římských cen obnos 12,000 franků, který na částě 0 3000 a 4000 fr. rozděluje. Ceny tyto dostávají obyčejně starší umělci, malíři neb sochaři, kteří za ně každoročně dle stanov obraz, sochu atd., vytvořiti a zvláštnímu kuratoriu k posouzení zaslati musí. Však ani to ještě není věc, neboť nemožno nevzpomenouti odkazu p. Mauvoisin v obnose 4000 fr. ročně, za který se umělec musí zavázati, že ověmčí každoročně hrob dárkyně a odkazu p. Beule, o 1,500 fr. pro uadané a pilné krajináře.

Co s Milanem?

Před čtrnácti dny přinesli jsme telegrafickou zprávu, že rakouská vláda vyslala deputaci do Bělehradu k Milanovi, jež radila bývalému králi srbskému, aby se Srbska dobrovolně odedjel, neboť jenom tak zavládno prý v ujařmené a rozhárané zemi slovanských hejduků normální poměry. Poslání rakouské delegace nesetkalo se s úspěchem, poněvadž opel se proti tomu syn Milanův, král Alexander. Však dle posledních zpráv možno očekávati, že konečně Srbsko zbaví se svého démona, poněvadž s návrhem Rakouska souhlasí i vláda ruská, která na srbské poměry má ovšem mnohem větší vliv, než celá Rakousko. Petrohradské úřadní kruhy uznávají za "bezpodmínečnou nutnost", aby Milan byl vzdálen ze Srbska, aby dosud beztržně terorisoje. Kdo by to měl za nutné, nikterak by nezaslouhoval vřtky, že se vměšuje ve vnitřní záležitosti Srbska, neboť Milan neval jen před bělehradskou vládou na sebe povinnost žiti za hranicí a nepěstí se do vlády země, nad nížto vlády se oděli.

Dále se soudí, že by měl býti vyšetřen duševní stav Milanův, o němž jest obecně známo, že je nervově podrážděn. A záležitost, ve které rozhoduje samozvaně takový člověk, patřící vlastně do ústavu choromyslných, nemůže nikterak býti považována za normální.

Jest ovšem nepopratelné, že je nejvyšší potřeba, aby hádění Milanovu v Srbsku učiněn byl konec, což není možno jinak, než když Milana v Srbsku nebude. Avšak odstranění Milana není už jen zájmem vnitrosrbským, nýbrž evropským, protože od něho závisí otázka míru nejen na Balkáně, nýbrž i evropského. Čím dříve Milan ze Srbska zmizí, tím větší bude pravdě podobnost, že vnitřní život Srbů v království zase se vrátí v pravidelné a pokojné koleje.

Videi i Petrohrad jsou pro to, aby Milana dle v Srbsku nebylo. Ale z Vídně mu radí, aby se vzdá-

lil sám, a v Petrohradě jsou toho mfaeti, že musf býti vzdálen.

Ruský názor je nadevšf pochybnost správnější. Co by prospělo Srbsku, kdyby Milan třeba ještě v této chvíli odjel ze Srbska? Z toho by Srbsko prázdného prospěchu nemělo. Naopak mělo by z toho větší škodu, než zůstane-li. Zůstane-li, poměry srbské, přivedené kvasidlem Milanem v proces silného kvašení, musejí se brzy vykvasit a ujasnit. Takové poměry, jak jsou v Srbsku nyní, nemožou již déle trvati.

Kdyby ale Milan pouze se vzdánil, aby měl možnost vrátiti se do Srbska, třeba již za několik měsíců, hned, jakmile země počne se pořádat a uspokojovat, nebylo by Srbsko poslouženo, ani by nebylo zažehnáno nebezpečí, že s přfštím návratem Milanovým bude mu ještě huře. Tím způsobem byla by muka Srbska pouze prodloužována.

Srbsko a Evropa potřebuje, ne aby se Milan vzdánil, nýbrž aby byl vzdálen, při čemž musí býti postaráno o to, aby mu návrat do Srbska na vždy byl učiněn nemožným.

Na jeho čestné a písemné závazky nelze ničeho dáti. Také nelze do nekonečna stupňovati sumy, za které by Milan ochoten byl žiti mimo Srbsko, neboť známo je ze zkušenosti, že Milanovi každý obnos je malým. A konečně tyto úplatky padly by zase k třeží srbskému poplatnictvu, jež je Milanem do poslední kapky krve vyčerpáno.

Je tedy nutno najiti pro Milana místo, odkud do Srbska by se více vrátiti nemohl. To místo nemůže býti v Rakousko-Uhersku, nebo zde jeho "politika", třeňoucí k ruině srbského národa a státu, vždycky měla hojně zastanců. Kdyby byl umístěn v Rakousko-Uhersku, Srbsko nikdy by nebylo docela zbaveno obav, že jednoho krásného dne objeví se na jeho území zase.

Trvalý útulek Milanovi mohli by poskytnouti pouze Rusko. Když by se oň postaralo Rusko, Srbsko teprve by si mohlo volně oddechnouti v plné jistotě, že jeho "zlý démon" nikdy více nebude mfti k němu přfstupu.

Rusko by mohlo na př. krásně ho zaopatřiti v Orěšku (Schlesseburgu). Místo to není daleko Petrohradu, čímž by vyloučena byla možnost, aby někdy cizí intriky přenesly Milana zas do Srbska. Tak by jej mohli bezpečně vyovazati nejslavnější ruští psychiatrii a starati se o uzdravení jeho ducha.

Zvýšená daň z cukru v Rakousku.

Jest tomu teprve několik týdnů, co vešel v platnost zákon o zvýšené dani z cukru v Rakousku a sice o 6 kr. na jednom kilogramu, a již stesk jest slyšeti na všech stranách, zvlášt se strany dělnické, jež nejvíce jest postižena tímto zvýšeným poplatkem na ubražení státních výdajů rakouských, neboť mnohdy sladká káva jest jediným denním pokrmem dělnické rodiny české. Představte si, jak asi je ženě českého dělníka, když došla jí zpráva od kupce, že jednáno, co chudšasím tmeio jest přáno, laciná sladká káva, bude jim nyní ztrpčena. A nejen to. Sotva že byla zvýšena cukerní daň, již se ozývají lékárníci a volají po zvýšení sazby na léky, jež obsahují cukr neb cukernaté látky a takových léků jest velmi mnoho. A poněvadž lékárníci patřf ku třídě nejbohatší, mohou — jak už dnes poměry jsou — snadno se svým požadavkem prorazit, neboť peníze všeko spraví. Ale co tomu řekne obecný lid, jenž tak dost těžce nese drahotu léků? Co nemoženské pokladny, jež tak dosud jsou třeňeny útyy lékáren? Uvidíme!

Jistý loyální občan rakouský onehdy vypočítal — a třeťto výpočtů chopila se většina rakouských a na mnoze i českých časopisů — že zvýšením daně z cukru utrpí každý obyvatel Cisaljanie škodu ročně asi 56 kr., o které bude ho cukr nyní více státi. I posmívá se odporu lidových vrstev proti zvýšení cukerní daně, řka, že pod takovýmto zvýšením žádný rozpočet jednotlivce se nerozyspe, že i dále bude moci dělník dopřáti si sladké kávy k snídaři i svačině. Tak cynicky a pustě hledí vládní muž na zvýšení cukerní daně, jakoby nevěděl, že dnes jsou všechny dávky z denních potřeb lidu tak vysoké, že každé, by i sebe nepatrnější zvýšení, těžce, velmi těžce se cítí. Takové jsou poměry, tak zlé jsou časy!

OD NAŠICH DOPISOVATELŮ

PETERSBURG, Va., 17. srpna 1899. — Ct. red. Pok. Záp. ! Přijíměte třeťto několik řádků z naší Virginie do ct. Vašeho listu. Naše osada začlná utěšeně zkvětat. Měli jsme zde slavnostní založení Českého Katolického Literárního Spolku sv. Václava. Náš literární spolek není sektářský, je to pravý katolický (obecný) spolek, který přijímá členy bez rozdílu vyznání. Objednali jsme si od P. Z. knihy ku cvičení. Navcivili jsme deklamace, zpěvy a přednesy, takže slavnost vydařila se k úplnému uspokojení obecenstva. Zpěvy byly doprovázeny na harmonium. Zpívaly se čtverhlasy a tria pod vedením našeho fidele zpěvu, p. Jana Dvořáka. Tyto čtverhlasy byly přijaty s nadšením od obecenstva a deklamace byly přijaty s velkým povděkem. — Večer na to byla taneční zábava, při které výtěžilo se \$38.00. — Náš spolek hodlá v brzkém čase stavěti síň. Spolek čítá již 30 členů a máme naději, že bude rychle rŕstí. S úctou, že bude rychle rŕstí. S úctou, Frant. Přibyl.

Matka vypráví jak zachovala život své dcerae.

Jsem matkou osmi dítek a mám velkou zkušenost s léky. Minulé léto moje malá dceraška měla prŕjem nejhoršího druhu. Mysleli jsme, že zemře, Já zkoušela všechno naš jsem jen pomyslela, avšak nic neprosplvalo. Viděla jsem obiláku ve našem časopise, že Chamberlain's Colic, Cholera & Diarrhoea Remedy se moc odporoučí a poslala jsem ihned po láhev. Osvědčila se nejlepší lékem jaký jsem kdy měla v domě. Zachovala mé dcerae život. Ráda bych, aby každá matka věděla jak vřeťový lék to jest. Kdybych to byla věděla dříve, bylo by mi to uspořilo moc úzkosti a mé malé dcerae moc trápení. V dŕtě Mrs. George F. Purdy, Liberty, B. I. Na prodej ve všech lékárnách.

Cestování a Skalním Pohorí.

"Scenic Line of the world" dráha Denver & Rio Grande, poskytuje turistům v Colorado, Utah a Novém Mexiku výběr výletních míst a cestovatelům transkontinentálním nejvelkolepější scenerii. Dvě zvláštní a rozdílné dráhy vedou Skalním pohorím a listky veskrze jsou použitelné pro kterékoliv z nich. Jest to přfmadráha do Cripple Creek, největšího tábora zlatokopů na světě. Dva vlaky jezdí denně s Pullmanovými a s turistickými spacími vozy mezi Denver, San Francisco a Los Angeles a Denver a Portland. Nejlepší dráha do Utah, Idaho, Montany, Oregonu a Washingtonu přes Ogden Gateway. Píšte na S. K. Hooper, G. T. & P. A., Denver, Col. o ilustrovaném popisném brožuru. 95X10

V žádné domácnosti by neměla chyběti "Pražská domácí masť". Jest osvědčeným prostředkem proti zapálením, ranám vředům a oteklinám, které zhojí v nejkratší době. Jsou z lékárny Dra. Fragnera v Praze a hlavními zastupci třeťto pro Spojené Státy jsou: Ivd61rh5ft Prague Import. Co., P.O.B. 253 New York, City.

A. MAŠINDA.

nejstarší český lékárník v Nebrasce má lékárnu v Praze, Nebc.

Je vědy čestně zásoben všemi domácími hofjými prostředky. Byliny, květy, kořinky, kapky, olejíčky, šťávy, prášky, masti pro různé bolesti jako podlom [fellow], mast pro otravu krve, začlnější v končetinách, mast pro koňské boláky, léky pro koňskou koliku, různé masáží pro lidi i pro domácí zvířata, to vše připravují dle dlouholetých, osvědčených zkušeností. Prostředky skoro okamžitě účinkující proti pŕchání v uších, proti rýmě, proti bolesti zubů a tolení hlavy, mast proti kufim okám, užívání pro játra a ledviny, Elixir pro změnu života v ženských a kdo ví, co jiných věcí. Tím mi ovšem záoba léků vzrostla tak, že mohu vyplnit každý recept, ať ho psal kterýkoliv doktor. Dovolává se ve Vašf přizně, doufám, že v čas potřeby navštívíte vědy A. MAŠINDU.

Jediný český

závod olovnický, strojnický a zámečnický v Omeze vlnatí.

Leo Barooh,

603 So. 18th Street. Telefon 107. Zavaděni vody, plynu a kanalizace provádí se levě a dobře. 148ft Místní jednání pro jedlní osvědčené Chervenobé pítní pampy. Předplácejte Hospodáře svým přfštelům do Čech.